

Vi er helsetjenestens viktigste ressurs. Kunnskapen vi besitter, jakten på å forstå mer, ønsket om å hjelpe stadig flere, driver helsetjenesten fremover. Hva er det som skal til for at vi sammen skal yte det lille ekstra?

Ledere som inspirerer

Hva er forskjellen på middelmådighet og briljans? Hvor ønsker du å være på den skalaen? På et tidspunkt i livet har vi alle ønsket å nå helt ut i kantene av oss selv. Vi har alle vært drevet frem av et ønske om å gjøre det vi gjør så godt som overhodet mulig. Vi tok mål av oss til å lære alt, utføre prosedyrer på det mest elegante vis, inspirere våre medarbeidere og viktigst av alt hjelpe så mange som mulig på veien til et lettere, bedre og friskere liv.

Og sannheten er at det er dette vi fremdeles vil. Ønsket om å hjelpe mennesker videre i livet, og å behandle våre pasienter så godt som mulig, er det som binder oss sammen. Til sammen utgjør vi det komplekse nettverket «helsevesenet», og det er vi som sitter med nøkkelen.

Vi kan skape middelmådighet eller briljans. Forskjellen mellom de to er disiplin og nøyaktighet i de små ting. Dette prinsippet gjelder for hver og en av oss, det gjelder for oss som teamarbeidere, det gjelder for avdelinger, kommunale organisasjoner og det gjelder i samarbeidet mellom alle de forskjellige strukturene som hele tiden er avhengig av samarbeid for at pasientene skal bli behandlet så godt og trygt som mulig. De små strukturene har i stor grad blitt oversett; alle detaljene som gjør at arbeidet enten går på skinner eller som tvert i mot fører til at det går hakkete og trått.

Medisinens karakter er forandring. Medisinens natur er utvikling. Medisinen, det faget vi elsker, vil fortsette å bevege seg i uventede retninger og hastigheten vil noen ganger «ta oss på sengen». Erkjennelsen av dette fører til et behov for å være i forkant. Hvis vi skal klare å være den lille millimeteren foran trenger vi klare og tydelige ledere. Vi trenger ledere som ser neste trekk i utviklingen før vi ser det selv, ledere som inspirerer oss til å gi vårt beste, til å utvikle talentene og evnene våre gjennom hele yrkeslivet.

De lederne det nå må satses på er de som er der pasientene behandles, der faget utøves dag og natt, på sykehus og i kommunene. Disse lederne må dyrkes frem, de må få støtteapparat rundt seg og de må få spillerom, makt og innflytelse. Førstelinjeledelse har vært ignorert i den grad at den noen steder er så godt som fjernet. Enkelte ledere har ansvar for så mange at bare tanken på medarbeidersamtaler er utmattende.

Riktig satsing på ledelse, bygging av sterke og levende fagmiljøer og hele tiden oppmerksomhet på de små strukturene er hovedgrepene som nå må gjøres overalt i helsevesenet. Gjort på riktig måte vil det føre til at faget alltid vil være det førende for organiseringen. Bli vi briljante? Hva hindrer oss?

Hege Gjessing
hege.gjessing@legeforeningen.no
president